

coski nosniki in združenje po štiri samoglasnike in sploh vse trdosti. Pol leta sem se trudil v izumljenju novega jezika in vse to sem skrbno skrival strijcu in učitelju. Naposled sem sestavil slovnico in napisal v slovar nekaj tisoč novih besed, in prevel iz francoske krestomacije nekaj strani proze in jedno pesmico tudi v stikih v svoj jezik. Potem sem nekega jutra z veseljem razodel starcu in jezikoslovcu Petersu svojo iznajdbo. Dobri in umni starec je z velikim zanimanjem pregledal slovnico in slovar in potem poslušal prevod francoske proze in stike ter dobrodušno se nasmejal in rekel:

— Vaše izumljenje kaže, da imate živo domišljijo, dober ukus in posluh glede lepoglasja, in da ste jako potrpežljivi in vztrajni. Žal, da ste se toliko trudili in toliko časa potratili za popolnoma nepotrebno stvar.

— Zakaj nepotrebno — rekel sem živo, kajti hudo so me bile zadele besede učiteljeve. — Novi jezik je vendar jako blagoglasen in lahek za učenje.

— Vse to je res, a kdo se bode učil jezika, katerega nikdo ne govori. Kako korist bi imel od takega učenja?

— Oh, za Boga! Latinski tudi nikdo ne govori, a vendar se uči v šolah mrtvo latinščino.

— Mrtva latinščina pa ima veliko klasično slovstvo, katerega izučenje v izvirnikih je ogelni kamen nove klasične omike. A kje je slovstvo tistega jezika, katerega ste vi izumili?

Uničen sem bil od poslednjih opazk svojega učitelja in pobesil sem nos. Velika moja iznajdba je razpadla od jednega razloga učenega jezikoznanca, in vrgel sem nekam slovnico in slovar ter prevod novega svojega jezika, ki je tako bil izgubljen za človeštvo. Zato sem se pa z največjo gorečnostjo poprijel francoščine in s strastjo sem čital francoska dela. Čitanje je popolnjevalo včasih ogromne praznine v mojem izobraženju, ker sem obdržal v svojem spominu vse, kar sem čital zanimivega in koristnega. Tako se je množina različnega, nezveznega, enciklopedičnega znanja množila v meni vse življenje in za potrebo nadomeščala pomanjkanje klasične izobrazbe.

(Dalje sledi)

Novice.

— Gospod trgovinski minister imenoval je ces. svetnika Ivana Murnik-a članom v trgovinskemu ministerstvu pridanem svetu za pospeševanje obrtnih stvari

— Družbi sv. Cirila in Metoda. Vzadnjih letih je prišlo splošno v navado, da se rodoljubi odkupujejo v kak dobrodelen namen, mesto da bi si mej seboj dopisovali ali čestitali povodom imendana, praznikov ali novega leta. Ker je naša družba uprav letos pri svojih zavodih in pri zgradbi velikovške šole prevzela velike obveznosti — a so jej vsled potresa letos dohajali bolj skromni darovi, zato se zglašča pri rodoljubnem občinstvu s prošnjo, naj se blagovoli povodom bližajočih se božičnih praznikov in novega leta mesto običajnih čestitek odkupljevati v korist naši družbi in jej s svojim darom prihiteti na pomoč, da toliko izdatneje in

toliko vstrajneje more delovati v odkazanem si poklici. Vsak dospeli dar se objavi po naših časnikih.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— «Slovenske Matice» CV. odborova seja bo v četrtek dne 19. decembra 1895. l. ob 5. uri popoldne v društvenih pisarniških prostorih na Kongresnem trgu št. 7. Vspored: 1.) Naznanila predsedništva. 2.) Odobrenje zapisnika o CIV. odborovi seji. 3.) Poročilo gospodarskega odseka o hišnih popravah 4.) Poročilo književnega odseka o nagradah letošnjim društvenim knjigam. 5.) Tajnikovo poročilo. 6.) Posameznosti.

— Slovenci v Zagrebu. Do 300 Slovencev popeljal je minolo nedeljo posebni vlak v kraljevi Zagreb, da obišejo novo hrvatsko gledališče. Z navdušenjem sprejeli so Hrvatje Slovence. Na kolodvoru so se sešla k vsprejemu vsa pevska društva z zastavami in „Sokol“ Mej dame so se delili šopki. Doneli so krepki „Živeli Slovenci“ in „Živeli Hrvati“, godba je svirala naš „Naprej“. Predsednik slavnostnemu odboru g. Arnold je pozdravil Slovence. Odgovoril je gosp. Ivan Hribar. Pevci so zapeli „Lepa naša domovina“ in „Glasna jasna“. Na poti v mesto je bratski narod živahno pozdravljaval izletnike. Pri obedu v Schneiderjevi restavraciji je napil Slovencev intendant hrv. gledališča g. dr. pl. Miletič. Odgovarjal je g. dr. Iv. Tavčar. Govoril je tudi g. Iv. Hribar in drugi. Vhod v gledališče je bil okrašen, nad vhom transparent: „Dobrodošli!“ Pozdravil je obiskovalce intendant g. dr. pl. Miletič, zahvalil se je naš intendant g. notar Plantan. Predstava je bila dovršena. Igrala se je tudi naša igra „Berite Novice“. Po gledališču je bil komers v Narodnem domu. Pela so vsa hrvatska pevska društva in naš „Slavec“. Bilo je cela vrsta napitnic. Govorili so iz mej Slovencev gg. dr. Ivan Tavčar in Iv. Hribar. Iz mej Hrvatov g. Arnold, dr. pl. Miletič, Grahor in dr. Govorniki so v vznesenih besedah poudarjali bratsko vez, ki mora vezati Slovence in Hrvate. Dal Bog, da bi se bratska vez, ki se je tu poudarjala tudi dejanski manifestirala mej Slovenci in Hrvati.

— Mejnarodna razstava za telesno vzgojo, negovanje zdravja in šport, ter v to spadajočih industrijskih in obrtnih strok bo od maja do oktobra 1896. v Inomostu. Oglasiti se je do 15. febr. 1896. Natančnosti se poizvedo v trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani.

— Nova pošta se je dovolila za Begunje pri Cirknici.

— Novo mestno dvorazrednico na Barji so slovesno otvorili dne 5. decembra t. l.

— Proračun tržaškega mesta za l. 1896. kaže 269 240 gl. primankljeja. Gospoda premišluje s čim ta velik primankljaj pokriti

— Četirikratni roparski morilec iz Trojan in Ločice, o katerem smo zadnjič poročali, da so ga dobili se zove Pavel Ferme. Doma je iz Št. Gotharda pri Trojanah. Prijem so našli več denarja. Zločinec pravi, da jih je izkopal. Zandarmerija je ujetnika privedla v Trojane, kjer so Novakovi spoznali v njem morilca svojega gospodarja. Zandarmerija je aretovala tudi mater morilčevo, občinskega slugo Mazzoni ja na Vranskem, njegove tri sinove in hčer, s katero je imel morilec znanje. Po zločinu v Ločici si je Ferme kupil več obleke na Vranskem, svoji ljubici, hčerki Mazzonijevi je podaril zlato uro. Dokazano je, da si je ves denar prisvojil pri roparskem umoru v Ločicah.

— Bogati tatovi. Blizu Vranskega so neznani tatovi ukradli pet praščev in jedno kravo. Ker je krava upila po teletu, ji je tat ovil glavo s sukno. Vendar je pa krava ušla in se vrnila domov. Ko ji doma odvijajo suknjo najdejo v nji 200 gld.

— Velik požar je uničil minolo nedeljo v Babni gorici pri Laverci tovarno za mlenje šote. Kako je požar nastal se ne ve. Tovarna je zavarovana in last tvrdke F. M. Roberts van Son & Co. na Dunaji.